

Büyüdüm Anne

– MESUT ÇİFTÇİ · 12 Mayıs 2024

Bir zamanlar kaybolmuş bir denizciydim,
Karanlık sularda yalnızca yıldızlarla savaştım.
Bir gemiyi aradım,
Bir limanı bekledim asırlarca,
Güvenli bir sığınak,
Belki bir hayal,
Belki bir sır, herkesten gizlediğim,
Herkes karşı kolladığım kanayan bir yara,
Hiç kabuk bağlamayan,
Bağlayamayan;
Şefkatle sıcacık kucaklayan bir anne.

Bir güneş gibiydi o,
Işık saçan ruhumun dehlizlerine,
Kararmış denizlerime ışığı düşen,
Yıldızlarımı gökyüzünde parlatan,
Yorgun ruhuma bir liman olan.

Bir ağaç gibiydi,

Kökleri sağlam,
Güç veren, yükümü hafifleten.
Gözlerinde umut, ellerinde ilham,
Gecelerimde bir ışık
Ve bir gülüş bekleyen.

Ömrümün her anında özledim seni,
Bir mektup gibi bekledim,
Bir masal gibi.
Gökyüzünde kaybolmuş bir yıldız gibi,
Hasretinle büyüdüm,
Büyüdüm anne.

(Annesiz çocuklar da büyür mü?)

Bu anneler gününde yine,
Gönlüm sana hasret,
Yıllar geçse de yokluğun bağrımda,
Gözlerimin nuru, sevginin türküsü,
Seninle dolar taşar yüreğim
Sen hiç var olmasan da...